

δονάς· τὰ πάθη ὅμως· καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῶν ἔδιώμαται ἔχουσι πολλὴν τὴν ἀναλογίαν καὶ μπὸ τὴν φυσικὴν καὶ διπὲ τὴν δικυροητικὴν δύνεν· παραδείγματος χάριν ἀναγνώσκουσι συγχρόνως ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ, καὶ συγχρόνως πεινῶσι καὶ διψῶσιν· ἀλλ᾽ εὖν δὲ εἰς μόνον φάγη δέ τερος δὲν χορτάζεται.

Κοιμῶνται καὶ ἀγρυπνοῦσιν ὡσαύτως τὴν αὐτὴν δραν· περίεργον δὲ εἶναι δὲ τοις ἐνῷ, ὡς εἴπομεν, αἰσθάνονται ἔκκστος χωριστά, δὲν ἀκούονται ἀμφότεροι εἰμὴ ἐν καὶ μόνον δικιλοῦνται, καὶ διαλέγονται μεθ' ἑνὸς μόνου. Εὖν φέρεται ἀποτείνη τις τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἑγκ, συγχρόνως δέ τερος τις πρὸς τὸν Τσγάκ, αὐτοὶ ἀπκντῶσι μόνον εἰς τὸν ἐνα, διότι ἐν καὶ μόνον ἀκούονται. Πρὸς τούτοις ἐνῷ παίζουσι καλῶς σκάκους καὶ δάμακ, δὲν παίζουσι ποτὲ μεταξὺ αὐτῶν, λέγοντες δὲ τότε Οὐκ ἔπειται τοις δεξιάς χαίρει μετά τῆς ἀριστερᾶς. Φαίνεται λοιπὸν δὲ τοις πλήν τοῖς ἐξωτερικῆς συγκολλήσεως, ὑπάρχει καὶ τις ἐσωτερική.

Ομιλοῦσι δὲ καὶ οἱ δύο μετὰ πολλῆς εὐχερείας τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν, καὶ ἀγκυρῶσι τὴν ζωγραφικὴν, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ποίησιν.

Περὶ τὸ 1831 ἥλθον ἀμφότεροι εἰς γάμου κοινωνίαν, νυμφευθέντες δύο διδύμους ἀδελφάς ἐν Νεοεβράκε, καὶ ἐγέννησεν ἔκαστος ἀνὰ ἐννέα τέκνα, ἄτινα πολλάκις ἐδυσκολένοντο νὰ διακρίνωσι τὸν πατέρον ἀπὸ τοῦ θείου αὐτῶν. ἔχουσι δὲ σήμερον πεντήκοντα δικτὸν ἐτῶν ἥλικειαν. Ἀποκτήσαντες πλοῦτον πολὺν κατὰ τὰς περιηγήσεις αὐτῶν, ἡγόρχουσαν εἰς τὴν μεσημβρινὴν Καρολίναν ἀπεράντους γαῖας καὶ ζῶσιν ὡς πλούσιοι κτηματίκι.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΣΚΑΤΗ.

Συνέβησκεν ἐσχάτως ἐν τῷ βασιλείῳ Ὁμάν ἀξιοσημείωτα γεγονότα· δι στρατὸς ἐπαναστατήσες ἀνέτοεψε τὴν ἔξουσίαν τοῦ Σουλτάνου Σαΐδ Σκλέμ καὶ διώρισεν ἀντ' αὐτοῦ τριαρχίαν. Ἀλλ' ἵνα ἐννοήσωμεν τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα τῶν γεγονότων τούτων ἀνάγκη νὰ ἐμφιλοχωρήσωμεν εἰς τινὰς λεπτομερείας.

Τὸ βασιλείου Ὁμάν εἶναι γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰμανάτον τῆς Μασκάτης· ἀλλ' ἡ ἐπωνυμία αὐτὴ δὲν εἶναι ἀκριβής. Οἱ ἡγεμῶνοι δέστις ἐκυνέρνα μέχρι τοῦδε τὴν πολυάριθμον καὶ εὔκερπον γῆν τὴν κειμένην ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὰ ἀκρα τῆς Ἀραβίας, οὗ τινος ἡ δικαιοδοσία ἐξετείνετο καὶ μέχρι τῶν ἐπαρχιῶν τῶν παρὰ τὴν Θάλασσαν Ὁμάν, δὲν ἐπεκαλεῖτο ἴμαρπης ἀλλὰ σουλτάνος· ἡ δὲ Μασκάτη, ἡτοις εἶναι ὁ κυριώτερος λιμὴν τῆς ἐπικράτειας αὐτοῦ, δὲν εἶναι

ἡ συνήθης ἡγεμονικὴ μητρόπολις. Οἱ κάτοικοι δυομάζουσι βασιλείου Ὁμάν δλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν, ἡτοις μέχρι πρὸ μικροῦ διφερεῖτο ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Σαΐδ Σκλέμ.

Τὸπεκυψε δὲ ἡ ἐπικράτεια αὕτη εἰς πολλὰς περιπτείας ἀπὸ τινῶν ἐκπανταπετυρίδων. Κατ' ἀρχὰς αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι συνεκρότουν εἰδος ὁμοσπονδίας καὶ ἐκυνέρναντο ὑπὸ τιμαριωτῶν, τῶν διοίων δισχυρότερος ἐτιτλοφορεῖτο βασιλεύς. Μετὰ ταῦτα διμῶς δὲ τῶν Πορτογάλλων ἡ κατὰ Θάλασσαν μποριχὴ κατέστη ἀδιαφιλονείκητος, δι περιώνυμος αὐτῶν ἀρχηγὸς Ἀλβουκέρκης ἀπέστη εἰς Μασκάτην καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν μετὰ πολλῶν ἀλλων ἀξιολόγων μερῶν. Μετ' αὐτῶν ἐλθόντες οἱ Ὁλλανδοὶ ἐκυρίευσαν πολλὰ φρούρια καὶ πολλὰς νήσους, καὶ τοσοῦτον ἐνισχύθησαν ὥστε ἀπεδίωξαν κατὰ κράτος τοὺς Πορτογάλλους. Αἱ εὐρωπαῖκαλ αὗται ἀντιγόνεις εἶχαν γειτονεῖς τὴν φιλοδοξίαν τῶν Περσῶν, τῶν διοίων ἡ χώρα κείται εἰς τὴν κατέναντι παραλίαν τοῦ Περσικοῦ κόλπου· διθεν ἐπιδραμόντες καθυπέταξαν τὸ βασίλειον Ὁμάν.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἐκπανταπορίδος, ἀρχηγὸς ἐγγάριος Ἀχμέτ-βεΐ Σαΐδ ὄνομαζόμενος, ἀποδιώξας ἀλληλοδιαδόχως τοὺς Πέρσας ἀνηγορεύθη Σουλτάνος τῆς Ὁμάν· καὶ ἐπειδὴ οἱ διαδεχθέντες αὐτῶν ἐκυνέρνησαν μετὰ πολλῆς φρονήσεως ἡ χώρα ἀνεδείχθη εὐτυγής. Εἰς μάλιστα τῶν ἡγεμόνων κατεπεύκεσσε στόλον τοσοῦτον ἀξιόμαχον, ὥστε ἐγένετο κύριος τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Ναὶ μὲν ἔκτοτε ἐμφύλιοι τινες πόλεμοι διετάραξαν τὸ κράτος, ἀλλ' ἐν γένει αἱ ἐπαρχίαι ἦσαν ἡσυχοι καὶ ἡ κυνέρνησις ἡτοις μέχρις ἐσχάτων ἦτο μοναρχική, διετήρησε διὰ τῆς ἰσχυρῆς ἀριστοκρατίας ἀξιόλογον ἔξουσίαν.

Η Μασκάτη εἶναι ἡ μεγίστη τῶν πόλεων τοῦ βασίλειου, καὶ εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς προσερμίζονται συνεχῶς εὐρωπαῖκα πλοῖα. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς πλουτίσθεντες ἀπὸ τῆς ἐμπορίας ὧδηδόμησαν μεγάλα καὶ πολυτελῆ κτίρια, καὶ θεωροῦνται ὡς δι πλέον πεπολιτισμένος λαὸς τῆς Ἀραβίας. Οἱ λαὸς τῆς Ὁμάν σύγκειται ἐκ διαφόρων φυλῶν, ἃτοι εἶς Ὁμαντῶν, ἀράβων, Περσῶν, Ἰνδῶν καὶ ιουδαίων· ἐκάστη δὲ φυλὴ συγκροτεῖ ίδίαν κοινότητα. Άλλα καὶ αἱ θρησκείαι εἶναι διάφοροι· μόνον δὲ τὸ πέμπτον τῶν κατοίκων πρεσβεύει τὰ τοῦ Ισλαμισμοῦ. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν σάζονται ἱγνη τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν· βλέπεις παραδείγματος χάριν λείψαντας ἀργάκιας χριστιανικῆς ἐκκλησίας κατασκευασθείσης ὑπὸ τῶν Πορτογάλλων, καὶ οἰκίας Περσικὰς καταρρέουσας. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς, τῶν διοίων ὁ ἀριθμός ἀλλοτε εἶχεν ἀναβῆ μέχρις ἐξήκοντα γιλιάδων, συμποσοῦται σήμερον εἰς τασσαράκοντα χιλιάδας· ἐπάγγελμα δὲ

ἔχουσι μόνον τὴν ἐμπορίαν, καὶ μάλιστα οἱ Ἰνδοὶ οἰ-
τινες εἶναι καὶ ἐμπειρότατοι καὶ πλουσιώτατοι.

Όλοκλήρου δὲ τοῦ βασιλείου δὲ πληθυσμὸς ἀνα-
θεῖναι μέχρι 2,280,000 ψυχῶν, αἵτινες δίδουσι
112,000 στρατιωτῶν. Τέσσαρες εἶναι οἱ κυριώτεροι
οἰκονομικοὶ πόροι, ἡ) ἡ ἀλιεία τῶν μαργαριτῶν εἰς
ἥν καταγίνονται 5,000 τοῦλάχιστον πλοίων· 6') τὰ
τελωνεῖα, ὅτινα κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὑπολογι-
σμοὺς δίδουσιν δύῳδεκαντα ἑκατομμύρια κατ' ἔτος·
γ') δὲ ἔγγειος φόρος, δὲ πλὴ τῶν σιτηρῶν, τῶν καρ-
πῶν, τῶν μετάλλων καὶ τῶν ποιητικῶν· καὶ δ') τὸ
μονοπώλιον δουκτῶν τινῶν καὶ μετάλλων.

Η τελευταία πολιτική μεταβολή ἀποδεικνύει ότι
ἡ δημοκρατική ἐπιδημία διεδόθη καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν.
Ο ἔκθρονισθεὶς σουλτάνος κρύπτεται ἐντὸς τοῦ κρά-
τους, ὃπου ὡς φαίνεται μερὶς ἀρκετὰ ἴσχυρὰ προτί-
θεται· γὰρ ὑπερασπίσην αὐτὸν.

ПОИСК.

(Survey, 18° 55' N. Lat., 43°)

ΤΟ ΑΝΕΩΣ.

Τώρα ποῦ στ' ἔρμο πέρισσοι
Τοῦ κρέου χάρου ἐμβαίνω
Ἐπειδε τὸ τραντάριψιλο
Χλωμὸ καὶ μαραμένο·
Οποῦ μὲν μέρα ἐστόλιζε
Τὰ μακρὰ σου μαλλιά.

Καὶ ρὸ πόλὺ τὸ φύλαξ
Κρυμένο στὴν καρδία μου,
Τὸ βγάζω πρὶν μοῦ βάλουνε
Τ’ ἄγαρα σάβανά μου,
Νὰ τὸ ποτίσ’ ὁ δύστυχος
Δυὸς δάκρυα φλογεῖσα.

Φῶς μου, στὸ ψυχομάχοισμα
Ἄπιστο μὴ μὲ κρίνης,
Ἄγαπης, τό γένεσιο
Χρόνια πολλὰ καὶ εἰρήνης,
Χρόνια πολλὰ στὰ στήθη μου
Τὸ φύλαξα γεὰ σέ.

Γιὰ σὲ πωῦ μοῦ τὸ χάρισε;
Μὲ μὲν γλυκὶα ματιά σου,
Οἶταν ἐμπρός στὸν Γψιστο
Μ' ἔδασσες τὴν καρδιά σου.
Τὸ πῆρα σ' ἐνθυμόμουνα,
Πάστο θυκήσουν ἐμέ!!! (α).

Ο ΔΥΚΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΡΝΙ.

Ἐνας λύκος σὲ μιὰ βρύσι
Ἐβρεχότουν μιὰ φορά
Κ' ἐν ἀρνάκι παρακάτω
Ἐπινε σιγά, σιγά.

Ἐξαφνα τοῦ λέγει δὲ λύκος.
—Τί γυρεύεις, βρεῖς μικρό;
Πῶς τολμᾶς νὰ μοῦ θολόνγη;
Τὸ δροσάτο μου νερό;—

Kal τ' ἀρνάξι = Ὀχι, ἀφέντη,
Δὲν στὸ θόλωσα ποτὲ,
Τ' ἀποπίματά σου πίνω,
Μοῦ τὸ θόλωσες ἐμέ. —

Καὶ ὁ λόγος· οὐδὲ μῆνες
Ποῦ μὲ πρόσθιαλες ἐσύ! =
=Τοτὲ ή μάννα μου ή καιμένη
Μ' εἶναι ἀκόμα στὸ βυζί.

=Ἔ! λοιπὸν ἀν εὐ δὲν ήσουν
Κι ἀν δὲν μοῦ ἐπταισες ποτὲ,
Ο πατέρας σου θὰ νάτον
Η ἀλλ' ἀρνάκι σὰν ἔσε. =

Εἶπε ὁ λύκος καὶ στὸ στόμα
Ἄσπικώνει τὸ πτωχὸν
Καὶ μὲ δόντες σὸν μαχέρικ
Τοῦ χωρίζει τὸ λαιμό.

Ἐτσι, φέλε μου, ὁ μεγάλος
Τὸν μικρὸν καταπονεῖ
Γιατί οἱ νόμοι εἶναι φτιασμένοι
Γὰρ τὴν σφαῖρα τὴν μικρή ! !

Ω ΒΑΛΑΝΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΑΡΧΑ

Θάλαμ' ἐσὺ ποῦ ἐδέγθηκες
Τὸν νοῦ ποῦ ή γὴ λατρεύει
Κι' δπου ή ψυχὴ τῇ; Λάουρα;
Ἄγρυπνη τὸν γυρεύει
Ἄρδου τὴν ἀποθέωσας
Μὲ τόσους στεναγμούς;

Λγάπτης ἀσκητήριον,
Πικρῶν δακρύδων μνῆμα
Οὐαν πρὸς τὰ πληγαῖσα
Τὸ πλανεμένο βῆμα
Γιὰ τὴν ἐρμήνη καὶ γύμνικ του
Ἐκλαψά θλιβερά.

Πορφύρα χρυσοκέντητη
Κι ἀδάμαντο-σπαριζένη
Ἐπρεπε νᾶνε ὀλόγυρα
Στὰ τείχη σου ἀπλωμένη,
Νὰ σὲ φρουροῦν οἱ Ἐνδοξοὶ
Τοῦ κόσμου βασιλεῖς.

(α) Τὸ δημόσιν ἄστυκα αὐτοσχεδίασθη, παρὰ τοῦ ποιητοῦ Ra-delli ἀλίγας στεγμάτες περὶ ἀποθέξη.